

คอลัมน์ “เศรษฐกิจทรรศน์ท่าพระจันทร์”

นิตยสาร Corporate Thailand ฉบับเดือนพฤษภาคม 2540

Ben Kiernan กับ Cambodian Genocide Program

รังสรรค์ ณะพรพันธุ์

สงครามอินโดจีนสร้างความร้าวฉานและบาดแผลแก่สังคมอเมริกันอย่าง
ฉกาจฉกรรจ์ แม้ใครช่างอ่อนและพนมเบญจะ ‘แตก’ มาแล้วกว่าสองทศวรรษ แต่ประชาชนและ
ผู้นำอเมริกันจำนวนไม่น้อยยังคง ‘อารมณ์ค้าง’ จากสงครามดังกล่าว

ในวงวิชาการ วิวาทะว่าด้วยบทบาทของรัฐบาลอเมริกันในสงครามอินโดจีนเป็น
ปรากฏการณ์ธรรมดา ในบรรดาประเทศอินโดจีนทั้งสาม ไม่มีวิวาทะใดยึดเยื้อไปกว่าวิวาทะ
ว่าด้วยบทบาทของรัฐบาลอเมริกันในกัมพูชา หลังจากที่สหรัฐอเมริกา ‘พ่าย’ สงครามอินโดจีนในปี
2518 วงวิชาการยังคงติดตามการเปลี่ยนแปลงในประเทศอินโดจีนทั้งสาม ในขณะที่รัฐบาล
อเมริกันยังคงดำเนินนโยบายสงครามเย็นจนถึงปี 2532 เป็นอย่างน้อย แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใน
อินโดจีนประเทศใดที่ก่อให้เกิดวิวาทะมากเท่ากัมพูชา

ภายหลังจากที่เขมรแดงยึดกุมอำนาจรัฐในปี 2518 ได้เพียงปีเศษ ก็มีข่าวปรากฏ
อย่างหนาหูว่า รัฐบาลพลพตเช่นฆ่าประชาชน การตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นไปด้วยความ
ยากลำบาก เนื่องจากรัฐบาลพลพตดำเนินนโยบายปิดประเทศอย่างสุดโต่ง แหล่งข้อมูล
ที่อ้างอิงได้ก็มีแต่คำให้การของชาวกัมพูชาอพยพเท่านั้น ยิ่งการแพร่ข่าวนี้ในเบื้องต้นกระทำ
โดยนักเขียนของ *Reader's Digest* ด้วยแล้ว วงวิชาการเพียงแต่ฟังหูไว้หูเป็นอย่างมาก แต่
นักวิชาการฝ่ายซ้ายและฝ่ายเสรีนิยมต่างดาหน้าออกมาปกป้องและแก้ต่างให้รัฐบาลพลพต
ในจำนวนนี้รวมนักวิชาการอาวุโส ดังเช่นศาสตราจารย์ยอร์จ แม็กที เคฮิน (George McT Kahin)
แห่งมหาวิทยาลัยคอร์เนล และโนม ชอมสกี (Noam Chomsky) แห่ง M.I.T. อยู่ด้วย

การปกป้องและแก้ต่างให้รัฐบาลพลพตปรากฏเป็นกิจจะลักษณะในหนังสือเรื่อง
Cambodia : Starvation and Revolution (1976) กาเรธ พอร์ตเตอร์ (Gareth Porter) และยอร์จ
ฮิลเดอร์แบรนด์ (George Hilderbrand) ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ยื่นอยู่ข้างรัฐบาลพลพตและชื่นชม
การปฏิวัติของเขมรแดง เมื่อรัฐสภาอเมริกันได้สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ใน
กัมพูชาเมื่อต้นปี 2520 พอร์ตเตอร์ให้การในรัฐสภาเดือนพฤษภาคมปีนั้นว่า รายงานการฆ่าล้าง

เผ่าพันธุ์ในกัมพูชาเป็นเพียงมายาคติ (myth) คำให้การของพอร์เตอร์ถูกตอบโต้จากสมาชิกรัฐสภาฝ่ายขวาวางรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตีเฟน โซลาร์ส (Stephen Solarz)

ผู้คนที่ต่อต้านรัฐบาลอเมริกันในการทำสงครามอินโดจีนในยุคทศวรรษ 2510 ล้วนเอนเอียงไปยืนข้างขบวนการประชาชนในประเทศเหล่านั้น ผู้ที่เอาใจช่วยเขมรแดงมิได้มีเฉพาะพอร์เตอร์และฮิลเดอ์แบรนต์ หากยังมีนักวิชาการฝ่ายซ้ายและฝ่ายเสรีนิยมอีกมากมาย ทั้งในสหรัฐอเมริกาและยุโรป ในจำนวนนี้รวมเป็น เคียร์แนน (Ben Kiernan) อยู่ด้วย ภูมิหลังของเคียร์แนนที่เคยปกป้องรัฐบาลพลพต ทำให้เขากลายเป็นเสือล่าบาทในปัจจุบัน เมื่อต้องดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโครงการ Cambodian Genocide Program (เรียกย่อๆว่า โครงการ CGP) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม Cambodian Genocide Justice Act of 1994 โดยมีหน้าที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในกัมพูชายุครัฐบาลพลพต (2518-2521) เพื่อใช้พิจารณาโทษ ผู้นำเขมรแดง

เคียร์แนนเป็นนักวิชาการชาวออสเตรเลีย สำเร็จการศึกษาจาก Monash University ณ นครเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย เขาศึกษาประวัติศาสตร์กัมพูชากับศาสตราจารย์เดวิด แชนด์เลอร์ (David Chandler) ผู้เป็นเอตตะทัคคะในเรื่องนี้ ในปี 2518 เคียร์แนนมีโอกาสไปเยือนกัมพูชาก่อนที่จะถูกยึดครองโดยเขมรแดง เมื่อเขากลับไปศึกษาระดับปริญญาเอกในปี 2521 เดิมตั้งใจที่จะเขียนวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับภาวะความเป็นอยู่ของชาวกัมพูชาในยุคที่ปกครองโดยฝรั่งเศส แต่เนื่องจากมีผู้เลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์นี้แล้ว เคียร์แนนจึงหันไปศึกษาประวัติศาสตร์ขบวนการคอมมิวนิสต์ในกัมพูชา โดยมีศาสตราจารย์แชนด์เลอร์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของเขาตีพิมพ์เป็นหนังสือในเวลาต่อมา ในชื่อ *How Pol Pot Came to Power : A History of Communism in Kampuchea, 1930-1975* (Verso.1985)

เคียร์แนนแ่่นปกป้องรัฐบาลพลพตตลอดระยะเวลาที่เขมรแดงยึดครองอำนาจรัฐระหว่างปี 2518-2521 ทั้งๆที่ไม่เคยมีโอกาสเยือนกัมพูชาในยุคพลพต เคียร์แนนมีความรู้ภาษากัมพูชาและมีภรรยาเป็นชาวกัมพูชาชื่อ Chanthou Boua ในปี 2520 เขาและภรรยามีส่วนร่วมในการจัดทำจุลสารชื่อ *News From Kampuchea* เผยแพร่ข่าวสารที่ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่รัฐบาลพลพต หากจะกล่าวหาว่า เคียร์แนนเป็น 'ซ้ายโรแมนติก' ก็คงไม่ผิดนัก

ข่าวสารเกี่ยวกับความทารุณโหดร้ายของรัฐบาลพลพตที่ปรากฏแพร่หลายมากขึ้น ในเวลาต่อมา ทำให้บรรดานักวิชาการฝ่ายซ้ายและฝ่ายเสรีนิยมเลิกปกป้องรัฐบาลพลพต เคียร์แนนนับเนื่องอยู่ในกลุ่มนี้ด้วย รายงานของ Eyal Press ในวารสาร *Lingua Franca*, Vol. 7,

No. 4 (April/May 1997) อ้างคำให้สัมภาษณ์ของเคียร์แนนว่า เขาเริ่มเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับรัฐบาลพลพตในปี 2521 ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีพยานบุคคลและพยานเอกสารจำนวนมากที่บ่งบอกว่าการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวกัมพูชาเป็นนโยบายที่สั่งการจากรัฐบาลโดยตรง โดยที่แต่เดิมเคียร์แนนเชื่อว่าเป็นปฏิบัติการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หากนโยบายของรัฐบาลพลพตไม่ การที่ญาติพี่น้องข้างภรรยาถูกรัฐบาลพลพตประหารถึง 9 คน อาจมีส่วนเปลี่ยนแปลงความคิดของเคียร์แนนเกี่ยวกับรัฐบาลพลพตด้วย

เมื่อเวียดนามใช้กำลังทหารยึดกัมพูชาเมื่อต้นปี 2522 รัฐบาลอเมริกันกลับเป็นฝ่ายหันไปหนุนรัฐบาลพลพต เพราะเกรงภัยคุกคามที่มีต่ออินโดจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันเกิดจากการฉีกกำลังระหว่างสหภาพโซเวียตกับเวียดนาม รัฐบาลอเมริกันหันไปจับมือกับสาธารณรัฐประชาชนจีนในการต่อต้านอิทธิพลของสหภาพโซเวียตและให้ความช่วยเหลือทางทหารแก่รัฐบาลพลพตผ่านสาธารณรัฐประชาชนจีนเพื่อโค่นล้มรัฐบาลเฮงสัมริน อันเป็นรัฐบาลหุ่นของเวียดนาม

ชะตาชีวิตทำให้เป็น เคียร์แนนมีจุดยืนตรงกันข้ามกับรัฐบาลอเมริกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายกัมพูชา เมื่อรัฐบาลอเมริกันต่อต้านรัฐบาลพลพตระหว่างปี 2518-2521 เนื่องจากเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ในสงครามอินโดจีน เคียร์แนนยืนอยู่ข้างรัฐบาลพลพต ปกป้องรัฐบาลพลพตและตอบโต้รัฐบาลอเมริกัน เมื่อเวียดนามยึดครองกัมพูชาได้ในปี 2522 รัฐบาลอเมริกันหันไปสนับสนุนรัฐบาลพลพตด้วยเหตุผลทางด้านยุทธศาสตร์ของสงครามเย็น แต่เคียร์แนนกลับโจมตีรัฐบาลอเมริกัน และผลักดันให้มีการพิจารณาโทษผู้นำเขมรแดงในฐานะชนชาตินิยม ในยุคที่รัฐบาลพลพตยึดครองกัมพูชา เคียร์แนนต้องต่อกรกับนักวิชาการฝ่ายขวา เพื่อปกป้องรัฐบาลพลพต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการต่อกรกับ สตีเฟน มอริส (Stephen Morris) เพื่อนร่วมชาติชาวออสเตรเลียด้วยกัน ในยุคที่รัฐบาลพลพตสูญอำนาจ เคียร์แนนกลับต้องมาเปิดเวทีวิวาทะกับนักวิชาการสายเสรีนิยม ซึ่งต้องการให้มีการเจรจาสันติภาพระหว่างเขมร 3 ฝ่าย เคียร์แนนวิพากษ์เดวิด แชนด์เลอร์ อาจารย์ของตน และเดวิด ฮอก (David Hawk) อดีตผู้อำนวยการองค์การปกป้องสิทธิมนุษยชน American Amnesty ที่ไม่ผลักดันให้มีการลงโทษพลพต

นับตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นมา เคียร์แนนเขียนบทความวิพากษ์รัฐบาลพลพตมากขึ้น เขาชี้ให้เห็นว่า แบบแผนการทารุณกรรมของรัฐบาลพลพตที่ Tuol Sleng อันเป็นค่ายกักกันและศูนย์กลางการสอบสวนผู้ต้องสงสัยว่าเป็นปรปักษ์รัฐบาล คล้ายคลึงกับแบบแผนการพิจารณาคดีของรัฐบาลสตาลิน

ในปี 2533 เคียร์เนนย้ายออกจากออสเตรเลียไปเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเยล ทั้งนี้ด้วยการเกื้อหนุนของศาสตราจารย์เจมส์ สก็อตต์ (James Scott) ผู้เชี่ยวชาญเรื่องกบฏชาวนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การใช้ชีวิตในสหรัฐอเมริกาเปิดโอกาสให้เคียร์เนนผลักดันรัฐบาลอเมริกันให้เปลี่ยนแปลงนโยบายกัมพูชา แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดจากการกระทำของผู้นำเขมรแดงเอง

การยุติสงครามเย็นในปี 2532 อันเป็นผลจากการล่มสลายของอาณาจักรโซเวียต และการถอนกำลังทหารเวียดนามออกจากกัมพูชา ทำให้รัฐบาลอเมริกันเลิกใช้เขมรแดงเป็นเบี้ยหมากรุกในการทำสงครามเย็น ตามมาด้วยการเจรจาเพื่อสันติภาพในกัมพูชาระหว่างเขมร 3 ฝ่าย จนถึงขั้นตกลงให้มีการเลือกตั้งในปี 2536 เพื่อให้ประชาชนเลือกผู้ปกครองประเทศ เขมรแดงไม่ยอมกระโดดเข้าไปเล่นเกมเลือกตั้ง หากยังคงใช้กำลังอาวุธในการยึดครองดินแดนต่อไป จุดเปลี่ยนผันดังกล่าวนี้ทำให้ผู้นำอเมริกันบางคนเริ่มผลักดันให้มีการพิจารณาลงโทษพลตและพวก เมื่อวุฒิสมาชิกชาลส์ ร็อบบ์เสนอให้จัดตั้งศาลระหว่างประเทศ (International Tribunal) พิจารณาโทษผู้นำเขมรแดง เคียร์เนนแสดงความเห็นสนับสนุนข้อเสนอนี้อย่างเต็มที่ จนท้ายที่สุดมีการตรา Cambodian Genocide Justice Act of 1994 และการสถาปนาโครงการ Cambodian Genocide Program ในปีต่อมา

แต่ชนกที่ติดหลังเคียร์เนนยังถอนไม่ออก เพราะเคียร์เนนเคยหนุนและปกป้องรัฐบาลพลต ในขณะที่กลุ่มอนุรักษนิยมพยายามเปิดโปงความชั่วร้ายของรัฐบาลนั้น ครั้นเวียดนามยึดกัมพูชาได้ในปี 2522 เคียร์เนนหันไปหนุนรัฐบาลเฮงส์มรินที่เวียดนามหนุนหลัง ในขณะที่กลุ่มอนุรักษนิยมสนับสนุนให้รัฐบาลอเมริกันจับมือกับสาธารณรัฐประชาชนจีนด้านอิทธิพลของโซเวียต-เวียดนาม ทั้งนี้ด้วยการหนุนช่วยเขมรแดงให้โค่นรัฐบาลเฮงส์มริน

ในทันทีที่มหาวิทยาลัยเยลได้รับเลือกให้เป็นผู้บริหารโครงการ Cambodian Genocide Program โดยมีเคียร์เนนเป็นผู้อำนวยการ และแครก เอตชีสัน (Craig Etcheson) เป็นผู้จัดการ กลุ่มอนุรักษนิยมก็พุ่งเป้าเล่นงานเคียร์เนนอย่างเป็นทางการ พร้อมทั้งกดดันเคียร์เนนให้ออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ด้วยการล็อบบี้รัฐสภา ในเดือนสิงหาคม 2538 วุฒิสมาชิก 6 คน ซึ่งรวมบ็อบ โดล (Bob Dole) เจสซี เฮล์มส์ (Jesse Helms) และจอร์น แม็กเคน (John McCain) อยู่ด้วย ยื่นหนังสือถึงนายวอร์เรน คริสโตเฟอร์ (Warren Christopher) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในขณะนั้นให้ปลดเคียร์เนนออกจากตำแหน่ง การกดดันในลักษณะนี้กระทำต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยเยลและผู้บริหาร Yale Center for International and Area Studies ด้วย แต่ไม่ประสบผล

สตีเฟน มอริสเป็นหัวหน้าหอในการคัดค้านการแต่งตั้งเคียร์แนน ในเดือนเมษายน 2538 บทความของมอริสปรากฏในหนังสือพิมพ์ *The Wall Street Journal* เคียร์แนนและมอริสต่างเป็นชาวออสเตรเลีย ทั้งสองยืนอยู่คนละข้าง เมื่อเขมรแดงยึดครองกัมพูชาระหว่างปี 2518-2521 ครั้นเมื่อเวียดนามยึดครองกัมพูชาในปี 2522 มอริสหันไปหนุนรัฐบาลพลพต แต่เคียร์แนนกลับหนุนรัฐบาลเฮงส์มริน การโจมตีเคียร์แนนมีเป็นระลอกๆ โดยอาศัยสื่อมวลชนฝ่ายขวาเป็นเครื่องมือ นอกจาก *The Wall Street Journal* แล้ว ยังมีนิตยสาร *Time* และ *Commentary* อีกด้วย

เคียร์แนนยืนหยัดตอบโต้มอริสและพวกชนิตหลังชนฝา มอริสเองมีจุดอ่อนที่ไม่รู้ภาษาเขมร และไม่มีความวิชาการเกี่ยวกับกัมพูชาชนิดที่ถือว่าเป็นงานชิ้นเอก แต่การโจมตีเคียร์แนนก็มีผลไม่น้อย อาจารย์มหาวิทยาลัยเยลบางคนเริ่มมีความเห็นว่าเคียร์แนนควรลาออกจากตำแหน่ง แต่เคียร์แนนก็ได้รับการปกป้องจากศาสตราจารย์เจมส์ สก็อตต์ แห่ง Yale Center for International and Area Studies ผู้เชี่ยวชาญเรื่องกัมพูชาจำนวน 29 คน เขียนจดหมายปกป้องเคียร์แนน ซึ่งตีพิมพ์ใน *The Wall Street Journal* ในช่วงเวลาใกล้เคียงกันนั้นกระทรวงการต่างประเทศอเมริกันแถลงข่าวว่า การเลือกมหาวิทยาลัยเยลให้เป็นผู้ดำเนินโครงการ Cambodian Genocide Program นั้นพิจารณาจากคุณภาพของข้อเสนอเป็นสำคัญ หาได้พิจารณาจากอุดมการณ์ทางการเมืองไม่

การณ้ปรากฏผู้บรรณพิภพของหนังสือเรื่อง *The Pol Pot Regime : Race, Power and Genocide in Cambodia Under the Khmer Rouge, 1975-1979* (Yale University Press, 1966) ซึ่งเคียร์แนนเป็นผู้เขียน โดยที่ข้อมูลส่วนหนึ่งมาจากโครงการ CGP ช่วยเติมเชื้อเพลิงให้มีการโจมตีเคียร์แนนต่อไป

สาระสำคัญของหนังสือเรื่อง *The Pol Pot Regime* มีอยู่อย่างน้อย 2 ประการคือ

ประการแรก การยึดครองอำนาจรัฐของเขมรแดงเกิดจากการหนุนช่วยของรัฐบาลอเมริกัน การทิ้งระเบิดชนิดปูพรมซึ่งสร้างความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสแก่ราษฎรชาวกัมพูชาทำให้ชาวกัมพูชาเอาใจออกห่างจากรัฐบาลลอนนอล และหันไปช่วยหนุนเขมรแดง

ประการที่สอง การที่รัฐบาลพลพตเช่นฆ่าประชาชน แม้จะเป็นนโยบายที่สั่งการจากรัฐบาล แต่มิได้เป็นผลจากอุดมการณ์ทางการเมือง กล่าวโดยเฉพาะเจาะจงก็คือ มิได้เกิดจากอุดมการณ์ลัทธิมาร์กซ์และลัทธิเลนิน และมีใช่การมุ่งเช่นฆ่าผู้ที่มีได้เลื่อมใสศรัทธาในลัทธิดังกล่าว หากแต่เป็นผลจากลัทธิชาติพันธุ์นิยม (racism) เคียร์แนนอ้างว่า ชาวกัมพูชาที่ถูก

รัฐบาลพลพตเช่นฆ่าส่วนใหญ่มีเชื้อสายจีนและเวียดนาม รวมทั้งกลุ่มเชื้อชาติจามที่นับถือศาสนาอิสลาม

กลุ่มอนุรักษนิยมไม่ปล่อยให้โอกาสในการโจมตีเคียร์แนน ในทัศนะของกลุ่มอนุรักษนิยม การที่สหรัฐอเมริกาพ่ายแพ้สงครามอินโดจีนเป็นเพราะรัฐบาลอเมริกันทุ่มเททรัพยากรในการรบน้อยเกินไป ขบวนการต่อต้านสงครามเวียดนามในสหรัฐอเมริกาทำให้ผู้นำรัฐบาลอเมริกันในวอชิงตัน ดีซี มีโอกาสทุ่มเทในการรบอย่างเต็มที่ การที่เคียร์แนนเห็นว่า ทหารอเมริกันทิ้งระเบิดกัมพูชามากเกินไป จนทำให้พลพตขึ้นมาอำนาจ จึงเป็นบทวิเคราะห์ที่ฝ่ายขวามีโอกาสยอมรับได้ บางคนถึงกลับลกล่าวหาว่า เคียร์แนนยังคงมีจิตวิญญาณหนุนรัฐบาลพลพตโดยที่มิควารู้สึกต่อต้านสหรัฐอเมริกามากกว่าความต้องการปกป้องเขมรแดง

แต่หนังสือเรื่อง *The Pol Pot Regime* ไม่เพียงแต่ถูกโจมตีจากฝ่ายขวาเท่านั้น ฝ่ายเสรีนิยมก็วิพากษ์หนังสือเล่มนี้ด้วย วิลเลียม ชอว์ครอส (William Shawcross) นักหนังสือพิมพ์ชาวอังกฤษผู้สื่อข่าวของสนามข่าวอินโดจีน และมีผลงานหนังสือดังเช่น *Sideahow : Kissinger, Nixon, and the Destruction of Cambodia* (1979) , *The Quality of Mercy: Cambodia, the Holocaust, and the Modern Conscience* (1984) และ *Cambodia's New Deal* (1994) วิเคราะห์หนังสือเล่มใหม่ของเคียร์แนนใน *The New York Review of Books* (November 14, 1996) เขาเห็นว่า เคียร์แนนมองข้ามงานวิชาการเกี่ยวกับกัมพูชาของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานชิ้นสำคัญของ David Chandler ผู้เป็นครูของเคียร์แนนเอง ทั้ง *The Tragedy of Cambodian History* และ *Brother Number One* อันเป็นหนังสือชีวประวัติพลพตที่ดีเยี่ยม เขิงอรธในหนังสือเล่มใหม่ของเคียร์แนนอุดมด้วยบทวิพากษ์งานวิชาการเกี่ยวกับกัมพูชาที่คนอื่นเขียน การไม่ใช้ประโยชน์จากงานวิชาการของผู้อื่น ทำให้บทวิเคราะห์ของเคียร์แนนเกี่ยวกับชะตากรรมของกัมพูชาไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ในประการสำคัญ สมมติฐานของเคียร์แนนที่ว่า การที่รัฐบาลพลพตมีนโยบายเช่นฆ่าประชาชนเกิดจากลัทธิชาติพันธุ์นิยมนั้น ไม่มีประจักษ์พยานข้อเท็จจริงที่หนักแน่น เพราะประชาชนที่ถูกรัฐบาลพลพตเช่นฆ่ามีเชื้อชาติเขมรเป็นส่วนใหญ่ ชอว์ครอสกล่าวสรุปว่า พลพตมิใช่ Asian Hitler หากแต่เป็น Asian Stalin ประชาชนชาวกัมพูชาที่ถูกรัฐบาลพลพตเช่นฆ่าถูกถือเป็น 'ศัตรูทางชนชั้น' (class enemies) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ บทวิเคราะห์ชนชั้น (Class Analysis) เป็นฐานรากของนโยบายการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ตนเอง (auto-genocide) ของรัฐบาลพลพต

The Pol Pot Regime ได้รับการวิจารณ์ด้วยความเป็นมิตรจากนักวิชาการฝ่ายซ้าย ดังเช่น Tom Naim นักสังคมวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยเอดินเบอระ (London Review

of Books, October 3, 1996) แนนมีความเห็นว่า จุดเด่นของหนังสือเล่มนี้อยู่ที่ข้อมูลระดับจุลภาค แต่มีจุดอ่อนในด้านบทวิเคราะห์ระดับมหภาค แนนมีความเห็นเสริมว่า หากลัทธิชาตินิยมมีความสำคัญถึงกับมีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ เคียร์แนมน่าจะนำกรอบการวิเคราะห์ลัทธิชาตินิยม (Nationalism) มาใช้ในการเสนออรรถธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในกัมพูชายุคเขมรแดงเรื่องอำนาจ

บางคนไปไกลถึงกลับกล่าวหาว่า เคียร์แนเขียน *The Pol Pot Regime* (1996) เพื่อเกื้อกูลให้การนำผู้นำเขมรแดงขึ้นศาลโดยสะดวก การเสนออรรถธิบายว่า การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวกัมพูชาเป็นผลจากลัทธิชาตินิยมหรือเผ่าพันธุ์นิยมของรัฐบาลพลพต ก็เพื่อให้การพิจารณาคดีภายใต้ Genocide Convention เป็นไปได้

แต่การปรากฏตัวของหนังสือเรื่อง *The Pol Pot Regime* (1996) กลายเป็นฝันให้ฝ่ายขวาโหมกระหน่ำเคียร์แนต่อไป ข้อกล่าวหาล่าสุดก็คือ เคียร์แนมักข้อมูลเกี่ยวกับทหารอเมริกันที่สาบสูญในสงครามอินโดจีน (Missing in Action = MiAs) ทั้งนี้เป็นรายงานข่าวของ Nancy DeWolf Smith แห่ง *Asian Wall Street Journal* ซึ่ง *The Wall Street Journal* (December 19, 1996) นำไปตีพิมพ์ซ้ำ

ตามรายงานข่าวดังกล่าวนี้ เมื่อกระทรวงกลาโหมอเมริกันทราบว่ามีเอกสารชิ้นต้นที่โครงการ CGP รวบรวมได้อาจให้เบาะแสเกี่ยวกับ MiAs จึงส่งเจ้าหน้าที่ไปขอตรวจค้นเอกสารเหล่านั้นในนครพนมเปญ แต่เคียร์แนในฐานะผู้อำนวยการโครงการปฏิเสธคำขอนั้น เคียร์แนและเอ็ดซีสันร่วมกันชี้แจงในภายหลังว่า สำนักงานของโครงการ CGP ในนครพนมเปญนั้นเล็กและคับแคบ อีกทั้งโครงการ CGP ต้องเร่งทำงานเพื่อให้ทันกำหนดเวลาการส่งรายงานแก่กระทรวงการต่างประเทศในเดือนมกราคม 2540 อย่างไรก็ตาม เมื่อรายงานเรื่องนี้ปรากฏเป็นข่าวครั้งแรกใน *Asian Wall Street Journal* นั้น โครงการ CGP ได้จัดการให้เจ้าหน้าที่กระทรวงกลาโหมได้อ่านเอกสารที่ต้องการแล้ว

ความสำเร็จของโครงการ CGP ในการรวบรวมข้อมูลการล้างเผ่าพันธุ์ชาวกัมพูชา ยุครัฐบาลพลพตชนิดเกินคาด ไม่เพียงแต่ทำให้โครงการนี้ยืดอายุและได้รับเงินอุดหนุนจากแหล่งต่างๆสืบต่อไปเท่านั้น หากยังช่วยยืดอายุเคียร์แนในการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโครงการสืบต่อไปด้วย อย่างไรก็ตาม ไม่เป็นที่แน่ชัดว่า ขบวนการอนุรักษ์นิยมในสหรัฐอเมริกาจะบรรเทาการโจมตีเคียร์แนลงหรือไม่